

אמרו לו פרק שלישי כריתות

יד.

עין משפט
נר מצוה

בַּז אִי מִי פִי מְהֻלָּט שְׁגוּת
הֵלֵכֵךְ דִּי
ל אִי פִי מְהֻלָּט פִּסְחָא
הֵלֵכֵכֵךְ כֵּא
לֵא ג מִי שֵׁס פִּי מְהֻלָּט י
לֵב ד מִי פִי מְהֻלָּט שְׁגוּת
עֲשׂוֹר הֵלֵכֵכֵךְ
לֵב א מִי פִי מְהֻלָּט שְׁגוּת וּפִסְחָא
הֵלֵכֵכֵךְ עֲשׂוֹר הֵלֵכֵכֵךְ ד שְׁשֵׁס
אִי חֵי תַחַם עֲשׂוֹר ד
לֵב ו מִי פִי מְהֻלָּט שְׁגוּת
יִוֵּחֵי הֵלֵכֵכֵךְ
לֵב א מִי פִי מְהֻלָּט שְׁגוּת כֵּא
לֵב א מִי פִי מְהֻלָּט שְׁגוּת י
לֵב א מִי פִי מְהֻלָּט שְׁגוּת שְׁגוּת
לֵב א מִי פִי מְהֻלָּט שְׁגוּת
3:

תורה אור השלם

1. וְסֹמֵךְ אֶהְיֶה אֶת שְׁתֵּי יָדָיו
עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחַי וְהַתּוֹדֶה
עָלָיו אֶת כָּל צִנּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל חַטָּאתָם
וְנָתַן אֹתָם עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר
וְשָׁלַח בְּיַד אִישׁ עַתִּי הַמִּדְבָּרָה:
וַיִּקְרָא טו כֹּה

רבינו גרשום

[illegible]

א"ר יהושע תמחין מחלקין
 א"ר לקולא: משיז מניח שרש
 פשיטא. דלא מפרשין: משיז מניח
 לקושא. א"ר משיז מניח מן שרש
 וקרא וקאמי קרי ליה ב' מתין
 בנח שאלוי ב' תמחין וקאמי
 א"ר: א"ר אחד אחד כיון שאכלו
 ב' תמחין תמחין מחלקין
 ב' מפרשין ופסור ליה שני
 לקולא לא שני להורמא דאורייתא
 תמחין מחלקין: ומרסאי פ' אורח
 אחד שני תמחין. דרמב"ם
 מכלל דירשא דקתיז ממן אחד
 פשיטא חייב אחד ותמחין אחד:
 חייב חייב. אחד ביבנה אחד
 במא עסקין קנא שריתיה ל'
 דיעה ביתניה. שרדו ל' וסאל
 ל' חיל וכלב וקאל שני צית
 בשבוע וקמי' א"ר דיעה ל'
 דיעה ביתניה ואל אכלו ביהכלא
 אחד א"ר: ואליבא דרמב"ם
 דאמר א"ר דיעה לחצי שיעור.

לֹא הָיָה יְרֵמְיָהּ וּמִצְטָרֵם כְּדָתָהּ
 וְעַתָּה רְבֵן מִצְטָרֵם אֲחִיכֶם כֹּה׃
 וְנָפִיץ נִחְשְׁתָּה אִיָּהּ מֵאֵיבֶל כְּחַיִּים׃
 וְהָיָה כְּמִי שֶׁהָיָה אוֹכֵל קְלִיטָה גִרְגִּיזִי
 וְשִׁישָׁה מִחִמְלֵית אֲבִילֹת הָיִיתָ וְעַתָּה
 יִחְלָתוּ דֹאֵינִי מִפְסִיק בִּיתִּים אוֹרֵם
 וְאוֹכֵל קְלִיטָה וְהָאִתָּה וְהָלֵא
 וְדָוִד דְּאִיפְסִיק בֵּינִי בֵּינִי פֶּסֶד׃ (אָא)
 בָּבֶל עַד שִׁישָׁה עַד אֲבִילֹת פֶּסֶד
 פֶּסֶד אֵת וְחֻכְמִים אֲדֹמִים אֵת
 וְיִשְׂכָּיָה עַד שִׁישָׁה שׁ״ל לְחֻמְרָא
 וְיִתְרֵה׃ אַבְל אֵל אֵל אוֹכֵלִין טַמְאִין
 וְשִׁיתִּין לְפֶסֶד בְּרִיבְעִית אֵת
 וְקֶאֱמֵר אֶפְרַיִם לֵאמֹר כֹּל׃ מִשְׁךְ
 מִכִּילֵת אֶפְרַיִם וְלֹא שִׁישָׁה בֵּינֵינוּ׃

אנ היה שבת והוציאנו. גו' וא"ת מה שייך זה לענין אכילה ויש לומר דהכי פירושו והואילן צפוי לכיון שהנחנו צפוי צרה"ו והואילא נכנסות הרצים מחייב משום הולאה דלעילתו היא הנחתו דהא מוציא שמי אומות וכמען כשהוא מהלך חייב דלמציבטן וז' היא הנחתו:

ל ב'ו'. ואם

תאמר אמאי לא פריך מאברג
גופיה דאמר פרק השני ממש (נחמיה
פד. ופה): דחשיב שחמו חוץ לזמנו כו'
אל עולו לא ידדו כך אם ידדו לא יעולו
וקאמר עולא י"ש אלף שלף משלה ב' ה
האור אבל משלה ב' האור אפילו ידדו
יעולו וא"כ ש"מ יח דעשה לחמו של
מזבח ופקע פיגולו ממנו וי"ל דמכל
מקום לא ממנו ביה נהדיא כל כך דפקע
פיגולו ממנו כמו יח נהדיא דקומן:
פקע פיגולו ממנו. במנחת יצחק (דף ע.
רש"י פרק הקומץ (דף ע. ד.)

אמאי אַלטרירן קרא למעט קומן
מפיגול מיפוק לי דלל קרב הממיר
כמאזו ומירן דמיירי במשלה זו האור
ברזו שסותרו השירים כדאמרינן קומן
מאימתי ממיר השירים בצלילה
משהות האור ברזו וקשה דא"כ
ש (לוקיס) דפקע פיגולו ממנו כדמוכח
הכא ויש לומר דמיירי שחזיו העלה ע"ג
המזבח וחזיו לא העלה דלא פקע פיגולו
מן העלי ששאר יום ויום תמאד ואפי'
לכחלה נמי מעלין יום אחד כדאמרינן
פרק בית שמאי (נחמס מג.) האי קומן
דפלגיה אמיחא ארבעה יום אסיקנה ליה
לכחלה וי"ל שאני ואם שיהיה כולו
מתחלה ע"ג המזבח והתם כ' הוריד טעו
למנוט אלכ הנה לא היה על המזבח
וא"ת מנחת נסכים ומנחת כהן משיח
שהם כולן כליל אמאי תריך קרא למעט
אותם מפיגול והלא אינה ממרת שום
דבר ויש לומר כיון שקדשו ככלי היו כמו
קרבן ומקרינן אקבעה מפיגול ולכן תריך
קרא למעט: **פשוט** וכן אמר רבי
בר חמא האבוי באיברים אחד הרוב.
פירש בקונטרס היינו צעיר דפרק
במה התקנה (חזון ט.) ואינו נראה
לר"ת דמאי שייכא היאם צעיר להך
דלכא דהסם מיירי אם ינא חזיו ברזו
אזר כי כלידו או לך נאך נראה
לפרש ^ה דהיינו צעיר דפרק מוצה מקדש
(נחמס פו.) דליצעיר להו אור מוצה
כמוצה או לא כי ריבוי ימי לכבש ככבש
דמי ריבוי למוצה כמוצה דמי
פשוט דכעני כרז מנא ים חיבור
צעולין או לא יעו:

ג. (ס) פירוש

מלכיות לשבט ולא מתעברה הוולאה עם שאר
עם שאר המלכיות בי"ה ט. לשון מורה
ו' (ז'ט): **אֵלֶּה** דרפרים ברותא היא.
ובפרק שני שעירים (יומא סו:) איתא
נמי הא דהכא ולא דמי דילגנא אלא
שעיר השמטתא כו' כדדמי הכא אלא
רגילותא הוא ולא דריי ט מורה עניים
במקומם ועשירים במקום אחר:

נשאת

[illegible][illegible]

גב' נהי דאיסור. גרידא חל על איסור לית ליה כגון האוכל נבלה
בסבבמה עומאד איני חייב משום נבלה דהיינו איסור גרידא דליכא לא
כדלל ולא מוסף: **מגו דחציסות** (טז טז) (עבורים). איתסר נמי
בבבול משום עומאד ודיינו כולל דלא איתסר איתסר אחספא אלא
אגבדא איתסר איסורא לגבי אחריני

[illegible]

מִיָּנִיָּה וְהוּא לִיָּה נֹתֵר
פִּיגוּל שֶׁהֶעֱלָה לִגְבִּי מִ
וְהוּא לִיָּה נֹתֵר בִּבְבֵּר
אֲבָרִים לֹא קִמְיִיר וְנֹתֵר
מִשְׁכַּחַת לֹא אֲלֵמָה לִּי
שֶׁהֶעֱלָה אֲבָר פִּיגוּל לִי
אֲנָחִי ע"ג מִזֹּבֵחַ וּפִי
דֶּהֱהוּ דְּמִזֹּבֵחַ פִּקֵּעַ
וְכִדְאֵמֵר עֻלָּא קוֹמֵן פִּי
פִּקֵּעַ פִּיגוּלוּ מִמֶּנּוּ הָיוּ
יִרְבֹּא דְּמִזֹּבֵחַ שְׂדִיָּה
שְׂדִיָּה לִבְרֵאִי תַּפְשׁוּט
לְחֹב בִּבְבֵּרִים אֲחֵרָה
הֵאָדָּר קִמְיִיר בִּשְׁנֵי זִיתִּים
וְהִקְתֵּינִי י"ה וּב"ה לְחֹב
אִית בִּיה שְׁנֵי זִיתִּים
כֹּלִיא בְּחֻלְבָּה רַב פִּפְּ
בְּתַמְרֵי רַב אֲדָא בֵּר אֲבִי
וּמִתְרִיץ לֵה כְּגוֹן דֶּאֱכָל
כְּהֵי שְׁנֵי דָקָא מִשְׁשֵׁר
וְנוֹקְמָה בִּשְׁנֵי רִמָּא לִי כֹזֵב
מִיָּיר בִּשְׂתֵי אֲבִילוֹת
חֲכָמִים^ז דְּאֵין בֵּית הַבֵּס
וְיִיתִים ר"מ אֹמֵר וְכֹר'^ח
מ"ט קִתְּנִי אִם הִיתָה ע'^ט
אֹמֵרֵת עִירֹב וְהוֹצֵאתִי
וְהוֹצֵאתִי לִי"ה מִמָּאֵר אֲדָר
לִי"ה וְהִכִּי קִתְּנִי אִם הִי
אֶף מִשּׁוֹם שֶׁבֶת וִי"ה אֲדָר
עַל הָדָא אִיתְמַר דְּתַנִּי
^יאִישׁ לְהַכְשִׁיר אֶת הָהוּר

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' אימוסקר ביה במי לגבי
תכל: (ב) רש"י ד"ה מגו דלמסקר
במחמיקוס טהורות משום
טומאה אימסקר: (ג) ד"ה כגון
שאכל וכו' להשלמת אימל"ה יד"ה
לכותבת דרית של מילא וכו' ואי
פימא. ג"כ ר"ל ואם תקסס:
(ד) בא"ד א"כ לא. ג"כ זהו
מקור: (ה) רש"י זאת וכו' לפת
ומשני דילמא כ"ל והד"א:

גמ' ואין עירוב וחוצאת. ע'
 סוטה מא ע"א ברש"י ד"ה מוכן
 ואילן: תוס' ד"ה ונותר וכו'
 לא מחייב אפינול. כדאיתא
 משום כה:

[illegible][illegible][illegible]

(א) נראה ד"ל מיוגו דליתסר ביה נמי בחולין. (ב) נראה ד"ל והא דנקט כוליא בחלצה לאו דווקא דה"ה דמזי למתני וכו'.

(א) עד כאן שייך לדף יב ע"ב